

Alvorlige Mozart-værker i c-mol

K Peter Dürrfeld | 5. april 2014

Klaverkoncert og messe gik fint i spænd sammen

Fire stjerner ud af seks

Det var en vældig opgave, Torben H.S. Svendsen og hans tro væbnere i Københavns Kantatekor havde sat sig selv på, da de ved tre kirkekoncerter i løbet af en uge skulle opføre to betydelige Mozart-værker: hans 24. klaverkoncert fra 1786 og den store messe fra 1783, som han havde med sig fra Wien til Salzburg, da han skulle hjem til fødebyen for at introducere sin kone, Constanze, for fader Leopold og søster Nannerl.

Messen, der forblev en torso, blev i oktober det år uropført med Constanze i det vanskelige parti som førstesopranen. De to alvorlige værker står begge i c-mol, hvad der gav koncerten en naturlig sammenhængskraft, der blev yderligere understreget af, at der ingen pause var mellem dem, kun de få minutter, det tog at få sangerne stillet op i korrundingen og få det store Steingraeber & Söhne-flygel rullet til side.

I en halv times tid var det på fornem vis blevet trakteret af Christina Bjørkøe, der tidligere har demonstreret, at hun er en glimrende Mozart-pianist med et naturligt flow i sit spil. I programmet havde hun betroet os, at hun fornemmer en dyb alvor i denne c-mol-koncert: "Noget uflytteligt i musikken, noget, der ... skaber en næsten religiøs fornemmelse."

Orkestret, der bestod af et til lejligheden sammenbragt hold af musikere fra Copenhagen Phil, DRSO, Den Kongelige Livgarde, Det Kongelige Kapel samt DR UnderholdningsOrkestret, klarede på de givne præmisser udfordringerne godt, og man kunne ikke mindst glæde sig over Eva Steinaas smukke obospil –den 24. klaverkoncert er i det hele taget rig på underskønne indsatser fra træblæserne.

Men ét problem var der ikke meget at gøre ved: den generende resonans i Holmens Kirke, der i hvert fald fra min placering på balkonen gjorde tutti-passagerne noget grødede i klangen.

Som sangsolister i den timelange messe havde man meget forståeligt satset på soprannerne – Mozart har faktisk behandlet de mandlige solister temmelig stedmoderligt i dette værk – og med Kristine Becker Lund som førstesopran og Signe Asmussen som andensopran havde man to ganske vist ret forskellige, men også meget stærke stemmer at gøre godt med.

Så stærke, at herrerne faktisk blev oversunget i de par numre, de var med i.

Det betød minimalt på en aften, hvor man kunne glæde sig over at høre et af Mozarts mest mytiske værker i en dedikeret opførelse. Man forlod Christian den Fjerdes gamle kirke med taknemlighed over, at det danske musikliv har størrelser som Københavns Kantatekor og Torben H.S. Svendsen, en kunstner, der ikke søger ekstremerne, men ”bare” brænder for at formidle en række af de største religiøse værker i musikhistorien. Her er Bach det helt naturlige omdrejningspunkt, som man for et års tid siden kunne opleve det under fortolkningen af Johannespassionen i samme kirke.

Koncerten gentages i Bagsværd Kirke i morgen klokken 16.

kultur@k.dk

FACEBOOK: [Bliv ven med Kristeligt Dagblad](#)

Prøv Kristeligt Dagblad gratis i 4 uger

- Nyhederne, som ingen andre fortæller om
- Kvalitetsjournalistik med indsigt og dybde
- En avis, der går bag om nyhederne

Prøv os i 4 uger – gratis og uforpligtende

Telefonnr.

